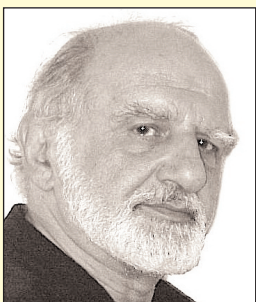

Μαξιμου εντάνθα

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

Τότε, γιατί τους Παρακαλούμε;

Απορία αφελούς: Αφού η τρόικα είναι μόνο «κακία», ξορκισμένη, για ολόκληρο το πολιτικό μας φάσμα και τους δημοσιογραφικούς του αντικατοπτρισμούς, γιατί τόσο κλάμα τώρα που αρνείται να μας κάνει τη χάρη να επιστρέψει στην Αθήνα; Και γιατί όταν μας κάνει «ναζάκια» και δεν έρχεται, τρέχουμε ασθμαίνοντες να την συναντήσουμε εις Παρισίους; Γιατί με τόσο αγωνία «περιμένουμε τους βαρβάρους» του αφού είμαστε όλοι «αντιμνημονιακοί»;

Μα διότι απλούστατα δεν λέμε την αλήθεια, ούτε καν εις εαυτούς. Παραμυθιάζουμε και παραμυθιαζόμαστε. Ότι τάχα για τα δεινά μας φταίνε οι ξένοι. Ότι αυτοί είναι οι κακοί ενώ επί του ημετέρου πολιτικού εδάφους φύονται μόνον ελπίδες, οράματα, αναδιανομές πλούτου, πατάξεις διαφθοράς, ιδίως δε φοροδιαφυγής και άλλα παραμύθια.

Ναι, είναι μονομανείς, διακατεχόμενοι από τις ιδεοληψίες τους, οι γραφειοκράτες πολυτελείας που συγκροτούν τους μηχανισμούς της τρόικας. Με χείριστη των ιδεοληψιών τους την έμμονη ότι μια ευρωπαϊκοί –και όχι τριτοκοσμική- οικονομία, μπορεί να καταστεί ανταγωνιστική, στην σημερινή πραγματικότητα της παγκοσμιοποιημένης κατανομής, μόνο και μόνο με την λιτότητα. Και πρωτίστως μόνον με την εξαθλίωση των εργαζομένων.

Αλλά, αν πέρασε αυτό το πνεύμα, φταίνε εκείνοι που διαπραγματεύθηκαν το πρώτο μνημόνιο, επί εποχής ΓΑΠ και του αλήστου μνήμης κηπουρού του, τον οποίο είχε αναγορεύσει σε τσάρο της οικονομίας. Όπως φταίνε και οι επόμενοι. Γιατί; Διότι αν είχαν προθυμία και εγκαίρως αποδεχθεί και υλοποιήσει όλα τα αλλά αναγκαία διαρθρωτικά μέτρα, αν επιδίωξαν αμέσως σε ριζική αντιμετώπιση όλων των στρεβλώσεων της οικονομίας μας, θα μπορούσαν να έχουν δυνάμεις αντιστάσεως απέναντι στους παραλογισμούς.

Δεν το έκαναν όμως. Διότι ήσαν δέσμιοι των πελατειακών τους σχέσεων με οργανωμένα συμφέροντα. Και για να μην ενοχλήσουν «πολυτελείς» ομάδες ψηφοφόρων, αποδέχθηκαν ως «λύση» του προβλήματος να επιπέσουν στις συντάξεις και στους κατώτατους μισθούς, ιδίως του ιδιωτικού τομέα, αποσυνδέοντας το σώμα της οικονομίας από τις πηγές αιμοδοσίας του.

Ακόμη και σήμερα αυτό γίνεται. Γιατί ζητούν «νέα μέτρα» οι τρόικανοί; Γιατί κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση συναγωνίζονται να προστατεύσουν την έκταση ενός άχρηστου και καταναγκαστικού κράτους. Τόσο στην κεντρική του μορφή όσο και στην αυτοδιοικητική του έκφραση. Να μη γίνουν αξιολογήσεις, να μη γίνουν απολύσεις ανικάνων και «επιόρκων». Ε, αυτά πληρώνονται. Και τα πληρώνουν όσοι επιμένουν να παράγουν και οι πλέον αδύναμοι να αντιδράσουν.

Μακάρι ο εχθρός μας να ήταν μόνον η Τρόικα.

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
giorgis@massavetas.gr

Νέα πρόσωπα στη ζωή μας. Από την ανασυρθείσα εκ της αφανείας βουλευτή Β Θεσσαλονίκης των ΑΝΕΛ, την θεολόγο κ. Σταυρούλα Ξουλίδου (φωτογραφία άνω δεξιά), ως τον αυτοπροσδιοριζόμενο ως «συγγραφέα ιστορικών βιβλίων» Βορειοηπειρώτη κ. Γιώργο Σούκουρη, η Σούκουρα, (άνω αριστερά).

Άλλη μια φοβερή αποκάλυψη από το κόμμα του Πάνου Καμμένου, μετά τις αποκάλυψεις ότι μας ψεκάζουν, ότι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας αλλοίωσε τα πρακτικά των συναντήσεων του με τους πολιτικούς αρχηγούς –όπερ διαψεύσθηκε όχι μόνον από την προεδρία της Δημοκρατίας αλλά και από όλους τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς- τις παλιότερες «φοβερές αποκάλυψεις» του για τις σχέσεις υπουργών του ΠΑΣΟΚ με την 17 Νοέμβρη και τόσες άλλες ων ουκ εστιν αριθμός.

Ευτυχώς, για την δική του σοβαρότητα, ο ΣΥΡΙΖΑ φρόντισε να κρατήσει αποστάσεις. Παρά το ότι ο κ. Καμμένος συνδέει το θέμα με τις άλλες «αποκαλύψεις» περί «κουμπαρά» εφοβιστών για την εξαγορά βουλευτών, οι οποίες αφού ερευνήθηκαν από τον Αρειο Πάγο τέθηκαν στο αρχείο και τώρα ανασύρονται εκ νέου.

Ποιος είναι ο πραγματικός στόχος αυτής της επιχείρησης;

Να ασκηθεί πίεση επί όσων, κυρίως ανεξαρτήτων βουλευτών, προβληματίζονται για το αν πρέπει ή όχι να ψηφίσουν το πρόσωπο που θα προτείνει η κυβερνητική πλειοψηφία ως υποψήφιο για την διαδοχή του κ. Παπούλια. Πίεση ψυχολογική που εξκινείται στα όρια της ηθικής και ψυχολογικής τρομοκρατίας, με την προπαρασκευή κλίματος ότι, όποιος το κάνει, είναι «πουλημένος». Αν καταψηφίσει, είναι αγωνιστής. Αν υπερψηφίσει «τα έχει πάρει», όπως συμπλέουν ο κ. Σούκουρης και το κόμμα των ΑΝΕΛ για την περίπτωση του βουλευτή Α Πειραιώς Παναγιώτη Μελά, που τόλ-

Η πίσω πλευρά Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

του Χρήστου Παπανίκου

του Γεωργιοπάλη

του Ηλία Μακρή

του Ανδρέα Πετρούλακη

μησε να πει ότι θα ψηφίσει «κατά συνείδηση» και όχι κατά την κομματική «κοπτάτσια».

Το πραγματικό πρόβλημα βεβαίως δεν είναι ούτε ο κ. Σούκουρης και η διαπραγματευόμενη μετ' αυτού, ... μέσω «φαίσημπουκ» κ. Ξουλίδου, ούτε ο αρχηγός των ΑΝΕΛ, ούτε το αγλαίσμα ηθικής και πολιτικής καθαρότητας που λέγεται αυριανισμός, (ένθα ξεκίνησαν οι ιστορίες περί του «κουμπαρά» εξαγοράς), ούτε κανένας άλλος.

Το πρόβλημα είναι ότι έχουμε φτάσει, σε τούτο τον τόπο στο εσχατο σημείο να είναι συνταγματικός κατοχυρωμένη –και από την αναθεώρηση του Βενιζέλου- η πολιτική αλητεία που επιβάλλει, σε πλήρη αντίθεση με ό,τι γίνεται σε κάθε ευνομούμενη χώρα, την... φανερή ονομαστική ψηφοφορία για την εκλογή του ανώτατου άρχοντα.

Μετά την ασχήμια με χρωματιστά ψηφοδέλτια σε ημιδιαφανείς φακέλους, που επέβαλε το 1985, στην τότε προεδρική εκλογή, ο Μένιος Κουτσόγιωργας, προχωρήσαμε ένα βήμα ακόμη προς το χειρότερο. Την κατάργηση και των ψηφοδελτίων και των φακέλων. Ώστε να διευκολύνονται οι πολιτικοί αρχηγοί να «μαντρώουν» τους βουλευτές τους.

Τι σημασία έχει αν το ίδιο αυτό σύνταγμα ορίζει πως ο βουλευτής εκπροσωπεί το έθνος και όχι το κόμμα και ότι πρέπει να ψηφίζει κατά συνείδηση;

Το πλαίσιο και οι μηχανισμοί που μπορούν να «κάψουν» κάποιον που θα τολμήσει να λειτουργήσει πραγματικά «κατά συνείδηση», όταν αυτό δεν το επιτρέπει ο αρχηγός του, είναι ισχυρότερο.

Όσο δεν αλλάξει το σύνταγμα, και ως προς αυτές τις διατάξεις, ο τρόπος ανάδειξης εκείνου που πρέπει να ενώνει τους Έλληνες, θα είναι ένα στίγμα ντροπής για το πολιτικό μας σύστημα.

Ο οπισθογράφος